

Knez Metternich vabi zbrane ude, naj v podporo družbine razstave koj podpišejo nekoliko doneska. To se je zgodilo in nabralo nad 200 gold.

O razstavljenih mašinah, preskušnjah nekterih plugov, in pokušnji razstavljenega vina in žganja povemo drugi pot kaj.

— (Iz deželnega odbora 18. maja.) Za ljubljansko bolnišnico se je predrugačil red, po katerem se ima dajati bolnikom hrana, da bode primarjem lagleja ordinacija, upravnistvu pa lagleja kontrola. — Vsled poročila nekega županstva, da lenuhi, ki bi lahko delali in si z delom kruh služili, skušajo z izmišljenimi boleznimi priti v deželno bolnišnico in v ta namen celó od županov hočejo imeti sprejemne liste za bolnišnico, se ponavlja ukaz bolnišničnim zdravnikom, da naj sumljive bolnike pri sprejemanju v bolnišnico prav na tanko preiskujejo in ne sprejmejo na deželne stroške nikogar, kdor ozdravljanja v bolnišnici resno ne potrebuje. — Predlogu c. kr. deželnega šolskega sveta, da se dá učitelju ljudske šole v Žalni tudi za leto 1873. iz normalnega šolskega zaklada 50 gold. podpore, je deželni odbor pritrnil.

— (Iz deželnega šolskega sveta.) V poslednji seji je deželni šolski svet sledečim duhovnim gospodom, ki marljivo skrbijo za poduk mladine na deželi in ondi, kjer ni moč redne ljudske šole napraviti, sami iz dobre srca vzdržujejo šole za silo, za preteklo leto 1871. iz šolskega zaklada njihov trud povrnili s 50 gold. Ti gospodje so: Mencinger Lovro iz Gola, Tavčar Ignacij v Želimljah, Ankerst Janez v Javoru, Gorišek France v Javorjih, Teran Janez v Zlatem polju (zdaj fajmošter v Štangi), Kuhelj Matija v Šmihelu pri Žužemberku, Petrič Blaž na Šelih pri Dobrnču, Volčič Janez v Podgradu (Maihau), Ramovž Jernej v spodnji Idriji (zdaj na Selu), Rus France v Rovtah (Gereuth). Marljivemu g. Keršicu pri sv. Katarini se izreče priznanje in za leto 1872. obljubi nagrada. — Evo „Tagblatt“! 11 duhovnov, ki se iz zgolj rodoljubja žrtujejo šolstvu; imenuj nam ti zdaj svojih patronov kaj, ki so delali za ljudsko šolo!

— (Za ustanovitev kmetijske šole v Bršlinu na Dolenskem) je ministerstvo kmetijstva dovolilo 5000 gold.

— (Vse, kar se je te dni o gosp. deželnem predsedniku pl. Wurzbachu) pisarilo v slovenskih in nemških časnikih, so zopet le izmišljene govorice.

— (Okoli 1700 otrok) je bilo birmanih binkoštnih praznike v Ljubljani.

— (Pri zavarovalni banki „Sloveniji“) je podpisanih delnic vže 1584; naložene glavnice je 51.000 gold. in sicer pri štajarski eskomptni banki v Ljubljani 32.000 gold., pri hrvatski eskomptni banki v Zagrebu 14.000 gold.; pri ljubljanski založni 5000 gold.

— (Potres) 17. dne t. m. ponoči 7 minut čez polnoči je stresel zemljo od severno-vzhodne strani proti jugu.

— (Prvi natis g. Koméljeve knjige „Poljna služba“ imenovane), je — kakor iz gotovega vira vemo — ves razprodan, zato še veliko naročilom gosp. izdatelj za zdaj vstreči ne more; al to se bode zgodilo kmalu, ker se že pripravlja drugi natis; zato naj z naročbo potrpijo, dokler se naznani drugi natis. Novica tako hitro razprodane knjige nam je kaj vesela prikazen, kajti z nekakim strahom se je gosp. nadlajtenant Komélj izdanja omenjene, čeravno krvavo potrebne knjige lotil zato, ker delo bilo je prvo te vrste, občinstvo pa, kteremu je namenjeno, tudi ni številno. Al izid prve poskušnje je veselo prisegel pričakovanje izdateljevo. Kritika knjigi bila je častna in pokupljene so bile knjige,

da kranjski polk v Trientu in drugi v Dalmaciji nastanjeni polki še niso mogli vsega dobiti, kar so naročili. Tudi dragoni in lovci, kakor slišimo, in celó dopustniki so obilo segli po njej. Vse to more osrčiti izdatelja, da napreduje srečno začeto delo, in to tem več, ker so tudi odlični možje vojaškega stanú s pohvalo sprejeli prvo knjigo in jo z gorko besedo pripočali dotičnim polkom. In zopet se potrjuje starodavna skušnja: kar je potrebno in dobro, kmalu samo po sebi najde kupca.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — V dolgočasno zborovanje zbornice poslancev je 16. dne t. m. vendar prišlo nekaj življenja. Obravnavala se je namreč postava, po vladi predložena zboru, o oskrbovanju veroúka (krščanskega nauka) v ljudskih in srednjih šolah. Poslanca Edelbacher in Fux, čeravno ustavoverca skozi in skozi, sta neusmiljeno udrihala po ministerstvu ter ministru Stremayer-u očitala, da je klerikalec! Edelbacher je rekel, da to je že velik privilegij cerkve, da se veronauk uči v šolah; kako pa da se od države zahteva, da bi za ta cerkveni privilegij še plačevala nadavek, to njemu ne gré v glavo!! Poslancem federalistične stranke je bilo to medsebojno klanje ustavovercev pravi „jux“; roke si mencaje so jih pustili udrihati drugzega na drugzega brez vtike v boj „nemških bratov“. Pri glasovanju je le 9 glasov premalo bilo, da ni bila postava ovržena. Tudi Črne in Dalmatinci so glasovali zoper njo. — Isti dan je poslanec Rechbauer vladi stavil interpelacijo: „kako to, da še zmirom odlašá zboru v obravnavo predložiti postav, ki bi razmere med državo in cerkvijo v red djale? ter žuga ministerstvu, da bo zbor to storil, ako ono tega kmalu ne storí“. Ministerstvu srditih ustavovercev je mnogo podpisanih na tej interpelaciji. Po vsem tem se vendar-le kaže, da naposled sami sebe vjedó.

Iz Hrvaškega. — Le še malo dni, in začel se bode volilni boj, kakoršnega še ni bilo v trojedni kraljevini. Karlovčanje ga začnó prvi 23. dne t. m., za njimi so volitve v družih volitnih krajih 28. in 29. maja, zadnji so Turopoljci 31. maja. — Na žive in mrtve delajo magjaroni z besedo in djanjem, da bi zmagali pri volitvah, — al vse njihovo napenjanje bode zastonj; zmaga národna je gotova! „Südsl. Zeitg.“ piše, da magjaroni pod vodstvom Rauchovim lazijo po vsej deželi in za vsako vas imajo na tisoče forintov v žepu, da bi kupili glasov magjaronski stranki. V hudi stiski, kako naj bi volili, so uradniki; vladna „Agramerica“ jih psuje z imeni „strahopezdljivci“ in „halunki“, ki ne bi volili vladnih (magjaronskih) poslancev. Gosp. Vončina je v „Obzoru“ pisal banu-namestniku Vakanoviću odprto pismo, v katerem dokazuje, s kakošno strahšansko demoralizacijo pritiskajo nekteri „gospodje“ na narod.

Dobrotni darovi za pogorelce na Studencu:

Iz Gorenskega 5 gold., gosp. Tekavčič 1 gold.

Listnica vredništva. Gospoda, ki nam je razodel željo, naj mu naznanimo slovanske slovnice in slovarje, prosimo, naj nam jih še enkrat naznani, ker se je prvo pismo založilo. — Mnogo dopisov, prekasno došlih, danes nismo mogli natisniti dati.

 Današnjemu listu je pridjano vabilo na list „Die Modenwelt“.